

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114208641
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6114208641.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Astrová 2/ A, 821 01 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpeného Advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnej: R. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX J. J., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1.500,- Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. EX 212/14 súdnym exekútorom JUDr. Eleonórou Noskovou, Exekútorový úrad Banská Bystrica, so sídlom Robotnícka 4, 974 01 Banská Bystrica, o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4Er/1307/2014-11 zo dňa 13. mája 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4Er/1307/2014-11 zo dňa 13. mája 2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „exekučný súd“) napadnutým Uznesením č.k. 4Er/1307/2014-11 zo dňa 13. mája 2014 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a.s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. IDC12100316 zo dňa 11. 11. 2011. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi pôvodným oprávneným a povinnou dňa 19. 01. 2009, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky pre úver (ďalej len „Obchodné podmienky“). V Zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach. Uviedol, že Obchodné podmienky v bode 11.2 ustanovili, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo zmluvy sa budú rozhodovať podľa rozhodcovskej doložky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach. V týchto bolo v článku 10.2.2 stanovené, že banka (pôvodný veriteľ) a klient (povinná) sa dohodli na „rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov pri vzniknutých pri poskytovaní služieb, bankových produktov alebo vykonávaní bankových obchodov s tým, že ak bude žalobcom banka, predloží spor na prerokovanie Rozhodcovskému súdu a pokiaľ bude žalobcom klient, má právo spor predložiť na prerokovanie O. súdu alebo všeobecnému súdu.“ Exekučný súd považoval predmetnú zmluvu o úvere za spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Ďalej uviedol, že praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná v danom prípade, je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred príslušným všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Exekučný súd uviedol, že znenie rozhodcovskej doložky síce neodporuje doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza. Exekučný súd nemal pochybnosť o tom, že ustanovenie o rozhodcovskej doložke, ktoré je súčasťou zmluvy, je v rozpore so znením § 53 ods. 4 písm. r) OZ, čo má za následok absolútnu neplatnosť predmetného zmluvného dojednania, na čo musí súd prihliadať z úradnej povinnosti (ex offa). Ďalej exekučný súd uviedol, že Všeobecné obchodné podmienky obsahujú v bode 10.2.3 ustanovenie, podľa ktorého ak povinná

nedoručí pôvodnému veriteľovi najneskôr pri podpise zmluvy písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijala. Toto ustanovenie nie je podľa exekučného súdu spôsobilé privodiť platnosť rozhodcovskej doložky, nakoľko odstúpiť sa dá len od platnej rozhodcovskej doložky. Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie je v predmetnej veci založená na absolútne neplatnom právnom úkone, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k názoru, že je vydaný v rozpore so zákonom, a preto v zmysle § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej aj len „Exekučný poriadok“) žiadosť súdneho exekútora zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Namietal odvolacie dôvody podľa § 205 odsek 2 písm. a), d), e), f) a h) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). D. prvého stupňa vychádzal podľa názoru odvolateľa pri rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistil skutkový stav, ktorý neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený v zmysle § 120 ods. X O.s.p., účastník dôkazy bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, súd odňal účastníkovi konania - oprávnenému možnosť konať pred súdom, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodoval v tej istej veci, v ktorej sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie. Uvedeného sa podľa názoru odvolateľa prvostupňový súd dopustil prekročením zákonných limitov pre skúmanie žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia, a to skúmaním iných listín ako pripúšťa výslovné znenie zákona v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V zmysle uvedeného ustanovenia exekučný súd nemá oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku, môže skúmať len žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ďalej má za to, že rozhodnutie nie je dostatočne zdôvodnené v tom zmysle, ako súd dospel k záverom v ňom uvedeným. V predmetnom prípade je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo exekúciu nie je vecne príslušný vo veci konať či už ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd konajúci o opravnom prostriedku, ale práve a len ako exekučný súd. Skúmaním rozhodcovskej doložky exekučný súd nerešpektoval prekážku rozsúdenej veci. Exekučnému súdu nie je možné priznať väčší rozsah vecnej preskúmvavej pôsobnosti než akou v prospech uvedenej interpretácie nesvedčia len jazykové, logické, axiologické a systematické dôvody, ale aj premenné historického výkladu. Ďalej odvolateľ uviedol, že exekučný súd prekročil aj zákonné limity pre skúmanie exekučného titulu podľa § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoRK“). Exekučný súd je oprávnený skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul len v zákonom určených medziach. O platnosti rozhodcovskej doložky rozhoduje rozhodcovský súd, a preto prekážka rozsúdenej veci bráni tomu, aby bola opätovne posúdená. Banka ako právny predchodca oprávneného uzavrela s povinným v súlade so ZoRK platnú rozhodcovskú doložku. Odvolateľ poukázal na to, že je tu prekážka „res iudicata“ a uvedeným konaním súdu dochádza k porušeniu článku 2 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázal ďalej na to, že ako právny nástupca Poštovej banky, a.s., bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami rozhodcovského zákona. Poštová banka, a.s, ako jeho právny predchodca postupovala v súlade s § 93 b) zákona o bankách, ktorý jej ukladá povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky s tým, že v predmetnom bode je klientovi daná možnosť nepriať túto zákonom stanovenú ponuku. Poukázal ďalej na to, že exekučný súd nesprávne aplikoval § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a porušil § 153 ods. 1 O.s.p. Absentujú akékoľvek dôkazy pre právne závery uvedené v rozhodnutí. Exekučný súd sa nijako nevysporiadal s odlišným právnym názorom, ktorý majú iné súdy tohto istého stupňa, dokonca samotný exekučný súd. Nijako nezodôvodnil tento odlišný postup. V prípade, ak by zmluva neobsahovala rozhodcovskú doložku, ktorá je v konečnom dôsledku vôľou oboch strán, a konanie by prebehlo na „štátnom súde“, súd sa nevyjadril, akým iným spôsobom by si slabšia strana svoj osud v závažnej veci, akou by bol prípadný neskorší proces, dokázala náležite naplávať. Poukázal ďalej na to, že v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom rozhoduje vždy trojčlenný senát, pričom jedného člena senátu si priamo vyberá každá strana sporu a takto sa podieľa i na výbere predsedajúceho člena senátu (rozhodcu). Rozhodcami sú výhradne odborne spôsobilé a bezúhonné fyzické osoby s právnickým vzdelaním pochádzajúce z geograficky rôznych oblastí Slovenskej republiky, čo zabezpečuje prinajmenšom rovnakú úroveň ochrany práv sporových strán, dlžníka ako spotrebiteľa nevynímajúc. Ani Občiansky súdny poriadok, ani Exekučný poriadok a ani ZoRK neposkytuje žiadnu

oporu pre záver, že by exekučný súd mohol vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku rozhodovať ako súd konajúci vo veci samej a teda napríklad vykonať vo veci samej dokazovanie alebo napríklad rozsudok zrušiť či zmeniť jeho výrok. Poukázal ďalej na to, že ak by prvostupňový súd zvažoval rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je možné záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky oprieť o Smernicu EHS č. 93/13/EHS, nakoľko tento nepriamy normatívny akt, ktorý je súčasťou úniijného práva, je aktom výlučne sekundárnej povahy, ktorého priamy normatívny význam pre výklad národného zákona je výlučne indikatívny a v žiadnom prípade nie interpretatívny. Taktiež nie je možné brať do úvahy judikatúru Európskeho súdneho dvora, nakoľko judikatúra vzťahujúca sa na rozhodcovské doložky všeobecne alebo na rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách, nie je voči jednotlivcom - a teda ani voči účastníkom tohto konania - bezprostredne záväzná. Ďalej ešte odvolateľ uviedol, že teóriu o eurokonformnom výklade právnych noriem národného práva je možné uplatniť len v medziach vnútroštátneho právneho poriadku, ak pre to dáva národná judikatúra interpretatívny priestor, a to spôsobom, ktorý je zlučiteľný s ústavnými požiadavkami právneho poriadku, ústavnými predpismi. Zákonodarstvo de lege lata žiadny takýto interpretatívny priestor nedáva. Poukázal ďalej na to, že ide o porušenie právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy voči skutkovo a právne obdobných veciach v troch veciach poverenie vydajú alebo zamietajú. Exekučný súd svojím postupom neprímerane zvýhodnil povinného na základe jeho postavenia a znemožnil uplatniť právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku. Poukázal zároveň na súvisiace rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a na rozhodnutia iných všeobecných súdov. Na základe uvedeného odvolateľ žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovuje alebo aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 O.s.p.) na základe odvolania vec preskúmal v medziach a v rozsahu daných odvolaním podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súdny exekútor požiadal o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku rozhodcov JUDr. Marcela Hudáka, JUDr. Jána Huňadyho a JUDr. Štefana Jakaba ako rozhodcov Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s., Bratislava, ktorým bola povinne uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému 1.500,- Eur s príslušenstvom. Rozsudok bol vydaný pod sp. zn. IDC12100316 zo dňa 11. 11. 2011, pričom mal vyznačenú právoplatnosť 22. 02. 2012 a vykonateľnosť 26. 02. 2012. Podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku rozhodcovská doložka bola dohodnutá medzi zmluvnými stranami v Zmluve o úvere. V Zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach. Podľa bodu 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok „Banka a Klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní Služieb, Bankových produktov alebo vykonávaní Bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej Zmluvy, a to v nasledovnom znení: a/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania, b/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu. Podľa bodu 10.2.3 týchto obchodných podmienok ak klient najneskôr pri uzatvorení Bankového obchodu alebo Zmluvy nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal.

Podľa § 44 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku (1) exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu

na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Oprávnený uviedol, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, skúmať rozhodcovské konanie, ani zmluvu, na základe ktorej bol tento vydaný. Odvolací súd k tomuto dôvodu odvolania uvádza, že exekučný súd je povinný dôsledne skúmať, či sú splnené všetky predpoklady pre vedenie exekúcie. Predovšetkým je povinný skúmať, či predložený exekučný titul je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok má podľa § 35 ZRK pre účastníkov konania účinky ako právoplatný rozsudok. Podľa ZRK to platí pre rozhodnutia vydané rozhodcovským súdom podľa ZRK. Rozhodcovskému súdu jeho kompetencia rozhodovať majetkové spory neplynie priamo zo zákona, ale rozhodcovský súd ju získa až na základe dohody medzi účastníkmi sporu v rozhodcovskej zmluve. Z tohto dôvodu je pre posúdenie, či súd bol alebo nebol predložený exekučný titul, nevyhnutnou súčasťou prieskumu zisťovanie, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy dohodnutej či už vo forme osobitnej zmluvy alebo doložky k inej zmluve. Pokiaľ rozhodcovská zmluva trpí absolútnou neplatnosťou, ide o právny úkon, ktorý neexistuje a pokiaľ bol vydaný na základe takéhoto právneho úkonu rozhodcovský rozsudok, trpí neúčinnosťou, nakoľko rozhodcovskému súdu chýbala právomoc na vydanie rozhodnutia. Podľa exekučného súdu predmetná rozhodcovská doložka obsahuje ustanovenie, ktoré je neprijateľné a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Týmto ustanovením však podľa exekučného súdu je samotná rozhodcovská doložka - dohoda o riešení sporov medzi zmluvnými stranami rozhodcom. Ak je dohoda o riešení sporov rozhodcom v spotrebiteľskej zmluve dovoľená, potom logicky nemôže byť ustanovením, ktoré núti spotrebiteľa riešiť spory výlučne v rozhodcovskom konaní. Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Z uvedeného vyplýva, že Občiansky zákonník v tomto ustanovení neobsahuje zákaz riešenia sporov v spotrebiteľských vzťahoch v rozhodcovskom konaní, ale len takého ustanovenia dohodnutého v rámci rozhodcovskej zmluvy, ktoré bráni spotrebiteľovi, aby svoje práva uplatňoval na všeobecnom súde. To znamená, že zakázané sú také ustanovenia v rozhodcovskej zmluve, ktoré núti spotrebiteľa, aby svoje aktívne spory viedol výlučne pred rozhodcom. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je v rozpore so znením § 39 OZ a teda neplatná v zmysle 53 ods. 5 OZ.

Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o uplatnený dôvod odvolania, a to, že exekučný súd nesprávne vec posúdil, keď rozhodcovskú doložku považoval za spotrebiteľovi vnútenú, je dôvodný. Exekučný súd svoje závery nezaložil na celom obsahu predmetnej zmluvy o úvere. Z bodu 10.2.3 je nepochybné, že rozhodcovská doložka nebola spotrebiteľovi vnútená, nakoľko mu bolo dané na výber, či uzatvorí zmluvu o úvere s touto rozhodcovskou doložkou alebo bez nej. Skutkové závery exekučného súdu, že v tomto prípade bola rozhodcovská zmluva vo forme doložky dojednaná ako podmienka v spotrebiteľskej zmluve, bez prijatia ktorej by spotrebiteľská zmluva nevznikla, nevyplývajú z obsahu Všeobecných obchodných podmienok (VOP). Rovnako záver exekučného súdu, že možnosť spotrebiteľa odmietnuť rozhodcovskú doložku (bod 10.2.3 VOP) je len formálna, nie je správny. Spotrebiteľ má možnosť pred podpisom Zmluvy prečítať si všetky ustanovenia Zmluvy ako aj Všeobecné obchodné podmienky a v zmysle bodu 10.2.3 má možnosť Zmluvu uzatvoriť bez rozhodcovskej doložky. Povinnosť ponúknuť klientovi riešenie vzájomných sporov prostredníctvom rozhodcu, ktorú v čase uzatvárania zmlúv banke ukladal vtedy platný zákon o bankách č. 483/2001 Z.z., neznamená, že banka bola povinná túto rozhodcovskú doložku klientovi vnútiť a banka to ani neurobila, nakoľko klientovi dala možnosť vyjadriť s touto rozhodcovskou doložkou nesúhlas bez toho, aby to malo nejaký vplyv na uzatvorenie zmluvy o úvere.

Podľa § 45 ods. 1 písm. b/ a c/ ZRK súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov (§ 45 Exekučného poriadku) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a/ a b/ alebo ak rozhodcovský

rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 ZRK súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c/.

Na záver odvolací súd uvádza, že úlohou exekučného súdu v ďalšom konaní bude preskúmať plnenie priznané rozhodcovským rozsudkom. Exekučný súd bude povinný preskúmať plnenie priznané exekučným titulom vo vzťahu k ustanoveniu § 45 ods. 1 písm. c) ZRK, teda či nejde o plnenie, ktoré je podľa ZRK objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že exekučný súd vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd preto prvostupňové rozhodnutie v súlade s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.